

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gnoti Seautón, Sive Arnoldi Geulincs Ethica

Geulincx, Arnold

Lugd. Batav., MDCLXXV

§. 7. De Mundo sive Gloria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48728](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48728)

potius illaqueant, & quasi magnam rem præstiterint: ac bene de republicâ & humanâ societate meriti sint, cum ita creditam sibi juventutem prostituerunt, illaquearunt, & Carni penitus manciparunt, glorianur, & amplissimis se præmiis dignos putant.

§. 7. De Mundo sive Gloria.

Mundus affectat eam oblectationem, quæ ex aliorum hominum de nobis, actionibusque nostris existimatione concipitur. Cum vero existimationem illam (utpote ab aliorum arbitrio penitus dependentem) facillime obtinere possumus, si iis gratificati fuerimus; hinc mundani homines sæpe benefici ac munifici, bene de civibus suis ac republica merentur, sed in his omnibus non aliud quam se quærunt, nempe gloriam, existimationem, dignitatem, statum decorum, pompam & similia imaginationis ludibria, figmenta chimæras, quæ difficulter verbis exprimuntur, sed à mundanis hominibus, aut iis, qui aliquando mundani fuerunt, facile intelligitur, quod hic dictum velimus.

Caro igitur se tantum respicit, & sui solâ contemplatione ducitur. Mundus ve-

ro mentis oculum non altius quidem at-
tollit, sed latius tantum dispergit & disgre-
gat. Mundus inquam ad ipsum principa-
liter agit quod caro, se tantum intuetur,
alios ex accidenti respicit, eosque ad se
ordinat, ex iis metere cupit Gloriam, qua
se oblectet & suavietur. Est autem Car-
ni facilis in mundum descensus: natum
est enim fieri, quod vitæ genus ac insti-
tutum, mere quia placeret, luberet, oble-
ctaretq; (seu ut in linguis vernaculis hodie
loquimur mere propter contentementum
tuum) assumpseras; eidem adhæreas,
postmodum omni talis oblectamenti con-
dimento per usum & longum tempus de-
cocto, itaque adhæres adhuc isti vitæ in-
stituto, ne te dicant male elegisse, ne te
varium & inconstantem dicant, & ut aliis
institutum tuum approbes, persuadeasque
bene tecum agi. Hoc vero est à Carne
ad Mundum jam devolutum esse. Hæc
enim insignis plerumque mundanorum
hominum nota est, quod cum se miseros
esse sentiant, idque etiam alii præsertim
boni & perspicaces intelligant, conentur
tamen id jugiter nobis persuadere & im-
ponere se felices esse. Recto corpore in-
cedentes & turgidi testari volunt corpus
suum bene habere, ei de spiritibus, qui-
bus

bus ceu præcipuis instrumentis munia hujus vitæ exsequimur, abunde prospectum esse, pretiosis vestibus & supellectili, opum ac potentia ostentatione testari volunt, se posse corpori suo perpetuo sic prospicere, cum aliqui Spiritus fluxi sint, & è corpore facile dilabantur: quo spectat etiam luxus, quo testari volunt, se in hunc Finem non tantum satis, sed & plus quam satis habere, fastu & fastidio erga alios testari volunt se eorum beneficiis non indigere, se operam & auxilium eorum non desiderare. Elato supercilio, torvis oculis & frontibus testari volunt se securos esse, se non timere, sed esse, quod alii à se metuant, atque ita toto habitu corporis, vultu, oratione ac gestu mentiuntur se beatos esse: sed hi sunt adhuc simplices & rustici mundani: sunt sane, qui existimationem sibi & astutius longe aucupant, & felicius consequuntur: si hæc dicenda felicitas est, & non potius servitus atque calamitas, quamvis à Carne in Mundum præceps via sit, non perinde tamen à Mundo ad Carnem facilis est reditus: Raro enim solent Mundani homines mere propter delectationem suam aliquid agere, aut in eo propter aliorum existimationem agere inceperant, mere ex delectatione & animi gratia

gratia perseverare : unde Diogene olim nudum se in luto ac nivibus volutante, jubet Plato spectatores (qui Diogenem ex miseratione aut simili aliquo populari affectu inhibere conabantur) discedere : pollicitus brevi Diogenem destitutum sponte, si modo illi discessissent. Hodieque multi per Mundum (Officia, munia publica & statum) à Carne (Venere, pastu & studio voluptatum) liberantur: si hoc sit liberari, dominium mutare, imo & sub inferiori tyrannide agere.

Ex dictis facile colligitur Mundum maxime vigere injuvenibus & viris, atque adeo non tam multos occupat, quam caro, sed præstantiores : Mundus possidet florem humani generis (Romanos olim & heröes, etiam hodie tales aliquos cogita) imo quod miseratione humanâ dignum est, eos ipsos, qui optimi viri essent, si tantum Mundani non essent, si id solius Rationis & Dei contemplatione facerent, quod ad captandam popularem auram faciunt. Et Cicero patronus Gloriæ seu Mundi non dubitat asserere : *Optimus quisque maxime gloria ducitur*; sed fallitur, & hi non sunt boni, ast vani : *Receperunt* (ut Veritas ait) *mercedem suam* (Gloriam aliquam apud populum) non miseram mercedem!

§. 8. De